נערה המאורסה פרק עשירי נדרים סט.

רש"י ר"ן

שמע אביה והפר לה. כו' כיוס ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר (ו) ומיפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הואיל וכבר הפר: כ"ם אומרים אין יכול להפר. חלקו של בעל בלבד אע"פ חוזר ומיפר חלקו עמו משום דסגירא להו מקלים (ז) היכא דהפר חד

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל ו)א"ר נתן הן הן דברי ב"ש ב"ה אומרים אין יכול להפר ש"מ לב"ש מיגז גייז לב"ה מקלש קליש ב"ש"מ בעי רבא יש שאלה בהקם או אין שאלה בהקם א) את"ל יש שאלה בהקם יש שאלה בהפר או אין שאלה בהפר ת"ש ג)רא"ר יוחנן נשאלין על ההקם ואין נשאלין על ההפר בעי רבה קיים ליכי קיים ליכי ונשאל על הקמה ראשונה מהו ת"ש ד)דאמר רבא ראם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו בעי רבה קיים ליכי ומופר ליכי ולא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה מהו

תא

שמע אביה והפר לה. כו' כיוס ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל ואין צריך להפר חלקו הואיל וכבר הפר: **כ"ם אומרים אין יכול להפר.** חלקו של בעל בלבד אע"פ חוזר ומיפר חלקו עמו משום דסגירא להו מקלים (ג) היכא דהפר חד

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל. הלי דקתני חוזר לא איחזור להפר מה שהפר כבר דהיינו חלקו של אב אלא להכי תני חוזר משום שכבר הפר חלקו ועכשיו חוזר ומיפר חלקו של בעל ובהכי סגי ואין צריך

בלא תכריח ותכמי הוי הנדר שלם אלא שאין איסורא חמור כנתחלה וכיון דאכמי הנדר שלם הוא מיבעי ליה לבטל חלקו וחלק הבעל דעתרוקנה רשותו לו: **וביום שמעו מבני מיגז קא גייז.** כי קדם האב והפר חלקו מתכו לשנים ונתבטל חציו ועדיין חציו קיים וכשמיפר עכשיו חלקו של בעל הוי שלו מופר: **ש"מ.** דתנאי היא ומקלש קליש כבית הלל: **יש שאלה בהקם.** שאם קיימו לה נדרה האב והאלוס ונשאלו על הקמתן מהו מי יש שאלה ויכולין להפר לה או לא: **יש שאלה בהפר.** היכא דקיים האחד והיפר האחד יכול האחר לשאול על הקמתו במקום שהפר כבר השני והוי מופר (ג): עיין אחר **יש שאלה בהפר.** כלו' אע"ל

יש שאלה בהקם מי הוי מופר הנדר נאותה שאלה דהקמה דאין צריך לומר לה (ד) בהפרתו או אין שאלה בהפר דלא הוי מופר אע"כ מפר לה בעל או האב לאחר לאחר שנשאל דנאותה שאלה דהקמה לא הוי מופר לה: **ת"ש נשאלין על ההקם.** לגישנא קמא נשאלין על ההקם ומותרין להפר לה: **ואין נשאלין על ההפר.** דהיכא דקיים אחד והפר אחד אין נשאל (ה) אלא או כולו בשאלה או כולו בהפרה בעיון. ולגישנא בתרא נשאלין על ההקם ומותרין להפר לה אע"כ ואין נשאלין על ההפר דאין הנדר מופר כמה שמתיר האחם לבטל ההקמה אע"כ מיפר לה בעל או אב לאע"כ: ע"א **יש שאלה בהקם.** שקיים לה הבעל או האב הנדר ואע"כ הלך ונשאל עליו לאחם והתירו האחם (ו) מי אמרינן דכיון שקיים את הנדר שוב אין נשאלין עליו ולא הוי שאלה מעליא או דלמא כיון שהתירו אחם בטלה הקמתו וביטל הנדר: **אפ"ל יש שאלה בהקם יש (לה) שאלה בהפר.** כלומר במקום הפר שאם שמע את נדרה ולא רצה להפר אלא הלך ונשאל בו ביום על אותו נדר לאחם מאי מי אמרינן הואיל אם היא הולכת לאחם ונשאלת לו שיהא מתירה דהא לדברי הכל אם נשאלת לאחם יכול להתיר לה הכא נמי אם נשאל האב לאחם על נדר בתו יהא מותר הואיל ואי בעי מלי מיפר: **ת"ש דאמר רבי יוחנן נשאלין על ההקם.** נאותה עניין שפירשתי ואין נשאלין על ההפר כמו כן: **קיים ליכי קיים ליכי.** תרי זימני ונשאל על הקמה ראשונה ובטלה ומיטלה: **מהו.** כלומר הקמה שניה אלא נשאל עליה בטלה נאותה שאלה מי לא: **ת"ש דאמר רבא.** כפ' ולאו מותרין (לעיל יח.) (ו) שבועה אלא אוכל שבועה כו' דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו ה"נ אם נשאל על הקמה ראשונה שניה חלה עליו: **אמר קיים ליכי והדר אמר מופר ליכי.** בתוך כדי דבור ובלשון הזה אמר בתוך כדי דבור ראשון ולא תיחול הקמה אע"כ חלה הפרה מהו מי ניטל ההקמה וקיים ההפרה מי לא:

ת"ש

לקמאי ז"ל מילי דלא נהירי ומשום הכי מפרשנא בה מלי דאיתמחי לי. לרבה פשיטא ליה דהקמה לא חיילא דממ"נ אי הפרה חיילא הקמה לא חיילא דעכי דלקמן (דף ע.) מספקא לן קיים ליכי שעה ומופר ליכי שעה אי חיילי תרוייהו או לא שאני התם שנתן קנבה להקמה והפרה אכל

מעשה דהפרת הבעל נתבטל לפי שאינו קיים כשעת הפרת האב אי נמי שנתחלה לא הפר האב מתוך שחלקו קיים יפר לו חלק הבעל: **יש שאלה בהקם.** אם הקים הבעל ונשאל לאחם מהו שיוכל הבעל להפר וכו' ביום מיירי דאי ביום של אחריו לא מועיל האבלה דמוקם [הנדר] לעולם [וכ"ב]. כיון דקיים: **יש שאלה בהפר.** אם נשאל על הפרתו מי אמרינן שהנדר חזר לאיתנו אי לא: ת"ש [דאמר רב"ח] נשאלים על ההקם ואין נשאלין על ההפר: **בעי רבה קיים ליכי קיים ליכי ונשאל על הקמה ראשונה מהו.** מי אמר דיטול לחפר לפי דהקמה שניה היתה כלום שהרי לא חלתה על הראשון אי לאמת כי מעכחת רוחה חיילא: ת"ש [דאמר רבא אם] נשאל על הראשונה כשנשבע ב' שבועות אלא יאכל כגר זה דשבועה שניה לא חלתה מיד ומיהבא ומיהבא מהראשונה שניה חלה עליו דכי משבעת רוחה חיילא וה"נ כי משבעת רוחה חיילא: **קיים ליכי מופר ליכי ולא תיחול הקמה עד דהיילא הפרה מהו.** מי חיילא בתרא או קמא אבל לא מבעיא ליה [אם אמר] קיים ליכי ומופר ליכי ולא אמר לא תיחול הקמה עד לאחר וכו' דהא ודאי הקמה אאחר מחלה חלה ולא הפרה ולא מיבעיא לא"ד קיים ליכי שני פעמים. ונשאל על הראשונה מהו מי אמרינן הני כמאן דליתיה דמי כי כבר נתקיים הנדר על ידי הראשון או דלמא הבתרא דנשאל על הראשון אל הני ואיך נישאל גם עליו: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** רבא אמרה למילתיה אהא דתנן בפ"ג דשבועות (דף כ:) שבועה אלא אוכל שבועה אלא אוכל ואינו אלא אחת ומשום דאין אמרינן הני קיים ליכי קיים ליכי דשני אל הראשון: **קיים ליכי ומופר ליכי ולא אם כן תחול הפרה מהו.** ודאי אם אמר קיים ליכי ומופר ליכי דאמר לא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה פשיטא דחלה הקמה אאחר בתחלה ושיב לא תחול הפרה ואפילו לרבי יוסי דאמר דאדם נתפס ואמלי תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיטולין לחול שניהם אף זה אחר זה להכיל בדמיו עולה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה מודה רבי יוסי דאמרינן הפוס לשון ראשון:

מסורת הש"ס

(ו) נתקן עפ"י. ב) [לעיל יח. שבועות מ:]. ד) [במדבר ל]. ה) [ע"פ הישיש ומרן אמת על נכון וכן נרש"י שכתבו מרבא דלעיל יח.].

הגהות הב"ח

(ו) רש"י ד"ה שמע פנים וכו' תחר האב ומיפר חלקו: (ב) ד"ה כ"ם אומרים וכו' מקלים קליש היכא דהפר וכו' אלין איסור מחול כל"ל והה"ל עם ד"ה וכ"ש וד"ה ש"מ: (ג) ד"ה יש שאלה וכו' והרי מופר אי לא הס"ד ע"ב ע"ל סוף הפרק פי' בפ"ח ע"ב דף עט: (ד) ד"ה ע"א יש וכו' לומר לה הו בהפר אי אין שאלה: (ה) ד"ה ואין נשאלין וכו' אין נשאל על הקמתו אלא אי טלו בקיומם אי טלו (בהפרה) תוס' מ"ר ע"ב ס"א בשאלה: (ו) ד"ה ע"א יש שאלה בהקם וכו' עליו לאחם והתירו החכם מאי מי אמרינן דכיון וכו' מלי מיפר אי לא הס"ד: (ז) ד"ה ת"ש דאמר וכו' מומרין אהא דתנן שבועה אלא וכו' ראמר רבא:

גליון הש"ם

בר"ן ד"ה בעי רבה וכו' דאתקוש איתקוש. עיין בר"ן לקמן דף פו ע"ב ד"ה למימרא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) נמ' יש שאלה בהקם אי אין שאלה בהקם. נ"ב עמ"ש על הגליון לעיל דף סז ע"א ודו"ק:

פירוש הרא"ש

שמע אביה והפר לה ולא הספיק הבעל לשמוע עד שמת חוזר האב ומפר חלקו של בעל. הן מעיגן מרשא דכיון דהפר האב נחי הבעל ולא הותרה נאותה הפרה אוב לא מועיל הפרתו דלא מלינו שחי הפרות בתים אחד קמ"ל: הן הן דברי ב"ש. דסבירא להו מיגז גייז וכשהפר האב נשאר חלק הבעל שלם כאיסורו חבה בו האב ומפר חלקו של בעל: **אבל ב"ה סברי מקל"ש קל"ש.** וכיון דלא אפשר דנשאר חלק הבעל שלם אין בו כדי להוציאו לאב ולא אפשר נה זמיה ואין האב יכול להפר חלק הבעל ואע"ג דנתבטלה הפרת האב אי כיון שלא הפר הבעל מ"מ מיד כשהפר האב מקלים קלים חלק הבעל אבל כרשא דבריתא היכא דהפר הבעל ומת דמתרוקנה רשות לאב ומפר לכל ולא אמרינן מיד שהפר הבעל מקלים קלים חלק האב ובזיב אין לו הפרה [בסמת] הבעל דדוקא היכא דמקלים קלים חלק הבעל על ידי הפרת האב אין האב יכול לומות בו אבל כרשא שהאב קיים יכול הוא להפר חלקו אף על גב דמקלים קלים ואבב זה נמי מפר חלק הבעל: **יש שאלה בהקם.** אם אמר לה קיים ליכי ונשאל לאחם על הקמתו מהביאים ליה הפרה אי לא אי אי אמרינן הא דכתיב ביה לא יחל דברו ודרשינן אבל אחרים מוחלין לו אבל קיום נדר של אשתו לא אי דלמא קיום נדר כמדר דמיה: **יש שאלה בהפר או לא.** מי אמרינן כיון דיש שאלה בהקם הוא הדין נמי בהפר ואם הפר לה ונשאל לאחם על הפרתו חזר הנדר לקדמותו אי דלמא נהי דיש שאלה לקום היינו משום דקיום נדר כנדר דמי אבל הפרה אין לה שאלה: **קיים ליכי קיים ליכי שני פעמים.** ונשאל על הראשונה מהו מי אמרינן הני כמאן דליתיה דמי כי כבר נתקיים הנדר על ידי הראשון או דלמא הבתרא דנשאל על הראשון אל הני ואיך נישאל גם עליו: **ת"ש דאמר רבא אם נשאל על הראשונה שניה חלה עליו.** רבא אמרה למילתיה אהא דתנן בפ"ג דשבועות (דף כ:) שבועה אלא אוכל שבועה אלא אוכל ואינו אלא אחת ומשום דאין אמרינן הני קיים ליכי דשני אל הראשון: **קיים ליכי ומופר ליכי ולא אם כן תחול הפרה מהו.** ודאי אם אמר קיים ליכי ומופר ליכי דאמר לא תחול הקמה אלא אם כן תחול הפרה פשיטא דחלה הקמה אאחר בתחלה ושיב לא תחול הפרה ואפילו לרבי יוסי דאמר דאדם נתפס ואמלי תרוייהו הני מילי גבי עולה ושלמים דיטולין לחול שניהם אף זה אחר זה להכיל בדמיו עולה ושלמים אבל הכא דאי אפשר לחול זה אחר זה מודה רבי יוסי דאמרינן הפוס לשון ראשון:

עין משפט נר מצוה

ם א מיי' פי"ח מהלכות נדרים הלכה יט סמג לאוין רמב טוש"ע יו"ד סימן רלד סעיף טז:
י ב (מיי' שם הל' ט) טוש"ע שם סעיף ה:
יא ג מיי' שם פי"ג הל' כ טוש"ע שם סעיף טט:
יב ד מיי' שם הלכה כב טוש"ע שם סעיף נ:

מוסף רש"י

ב"ה אומרים אין יכול להפר. אין הפרת חלק הבעל כלום אלא אם כן מחר ומפר חלקו (מאירי בשבו). יש שאלה בהקם. נעניה המאורסה שנתרי רשויות עליה וקיים האחד את נדרה והשני נשאל על נדרה שנשבע שלית לאחשוחה שכבול הנדר ואין הקמת הכרו כלום, אבל אם הפר האחד והשני נשאל על נדרה אין זה כלום, שאין הנדר ניתר אלא בהפרה ואלו נשאלה (שם. עי"ש). **נשאלין על ההקם.** שאם קיים לה בעערה המאורסה אביה או בעלה והלך השני ונשאל לה על נדרה של ע' ואע"פ הלך זה שקיים ונשאל על הקמתו (לקמן שם.). **ואין נשאלין על ההפר.** אם הפר לה אחד מכן והלך אבי ונשאל לאחם על אלון, אין זה שאלה, כמי שאין נשאלין על נדר שאינו נדר כגון זה שמוחר בחקלת הוי נדר ואינו נדר (שם).

תוספות

אמר רבי נתן הן דברי ב"ש. אלמן פיפא קאי וכה"ל אינו יכול להפר אאב ש"מ לב"ש מיגז גייז אב שמיפר חלקו ואחלק הבעל כדקאי הלכך הוריש לאב וכ"ה אבבי מיקלש קלים בהפרה דאב ונדר נדוש הוא הלכך אין יכול הבעל לאוריש לאב דהכי נמי מיגז גייז לא יאלו לבעל ר"מ דכ"ה פליגי נמי מרשא דהפר הבעל ומת דאמר דמפר וכ"ה אומרים אינו יכול להפר כיון דהפר בעל מיקלש קלים (ונתבטל) הנדר ולא יועיל להתבטל ע"י הפרה דאב גרידא ולכ"ש מיגז גייז ונשאר נדר אבוב ומועיל לבטלו דלא פליגי בריש לבטלו דלא פליגי בריש

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com

סט: ר"ן נערה המאורסה פרק עשירי נדרים רש"י

תא שמע מפלוגתא דרבי מאיר ורבי יוסי ⁶)דתנן הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר ורבי יוסי אומר ⁷אם לכך נתכוין מתחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד דבריו קיימין ואפילו רבי מאיר לא קאמר (⁸) דלא אמר לא תיחול זו אלא אם כן חלה זו אבל הכא דאמר לא תיחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה ר"מ נמי מודה ⁹דהפרה חלה בעי רבה קיים ומופר ליכי בבת אחת מהו ת"ש דאמר ¹⁰רבה ¹¹כל (¹²) דבר שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו בעי רבה קיים ליכי היום מהו מי אמרינן במאן דאמר לה מופר ליכי למחר או דלמא הא לא אמר לה את"ל

אכל הכא שלא נתן קנבה פשיטא דאי הפרה חיילא הקמה לא חיילא וכדכתיבנא ואי אמרת דהפרה לא חיילא מינה דהקמה נמי לא חיילא דהא אתני ואמר דלא תיחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה. הלכך פשיטא ליה לרבה דהקמה לא חיילא אכל בהפרה הוא דמספקא ליה מי אמרינן כיון דאקדים ואמר קיים ליכי ובתר כן אמר מופר ליכי משמע דאתני דתיחול הפרה בתר הקמה ולא תיחול הפרה אא"כ קדמה לה הקמה אלא ⁵)דממ"נ אתני לא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה ולא אתני נמי דיפכא לא תחול הפרה אלא אם כן חלה הקמה משום דכיון דאקדים קיים ליכי למופר ליכי סמיך אליביה דהקמה חיילא דבריש אדכר לה וליכא לעיבכר עלה ואדרבה משום דחיים דחיילא הקמה כולי האי עד דלא שבקה רווחא להפרה אתני ואמר דלא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה והכי הוא כאילו אתנה על שניהן שיחולו הקמה בתחלה ואח"כ הפרה או דלמא נהי דאמר ומופר ליכי בתר קיים ליכי לאו דתחול הפרה בתר הקמה איכוין אלא משום דא"א לקרות שני שמות כאחד ומיהו האי גברא בהפרה קפיד דתחול דהא אמר דלא בעי דתחול הקמה אא"כ חלה הפרה ודעתו היה שיחולו כאחת מיהו משום דקפיד טפי דתיחול הפרה מהקמה אתני שאם חלות אחת ההפרה מעגלי דעתיה דלא תיחול הקמה אכל אע"ג דחלות הפרה מעכב חלות הקמה לא אתני דלא תיחול הפרה הלכך הפרה חיילא הקמה לא חיילא: **ופשטינן לה מפלוגתא דר"מ ורבי יוסי.** דאפליגו דומיא דהך גווונא בתמורה בפרק כילד מערימין (דף כה:) דתנן הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר וכו' ואמרינן עלה בגמרא התם דהכל מודים באומר תחול זו ואחר כך תחול זו דברי הכל תפוס לשון ראשון דאפילו רבי יוסי מודה משום דאי אפשר לגבתר דחיילא תמורת עולה תחול תמורת שלמים לא תחול זו אלא אם כן חלתה זו תרוייהו קדשן משום דהתם אפשר לתמורת עולה ותמורת שלמים לחול כאחת דתרעה בהמה זו עד שתסתאב ויבא בדמי תליה עולה ובדמי תליה שלמים לא נתקנו אלא בתמור תמורת עולה תמורת שלמים רבי מאיר סבר מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים הוה ליה לאומר תמורת עולה ושלמים דאי אפשר לקרות ב' שמות כאחת. ומש"ה אמרינן דלרבי יוסי ודאי אפשיט בעיין דכי אמר ומופר ליכי לאו בתר הקמה קאמר אלא בבת אחת הלכך הפרה חיילא. וכי תימא אפ"ה היכי חיילא דהא אפיקנא לקמן דכל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו לאו מילתא היא דהא הכא לא מעכבא הקמה אהפרה דהא אתני ואמר לא תיחול הקמה הלכך לרבי יוסי פשיטא דהפרה חיילא. ואפי' לר"מ נמי פשטינן הכי דתע"ג דאמר התם דכי אמר תמורת שלמים בתר תמורת עולה קאמר ולא חיילא הכא שאני דכיון דאמר לא תיחול הקמה אא"כ חלה הפרה גלי אדעתיה דאפהפרה הוא דקפיד אהקמה לא הלכך כי אמר ומופר ליכי לאו בתר הקמה קאמר דהיכי תחול בתרה כיון שאי אפשר להקמה שתחול. וכ"מ אמאי לא אמרינן ואפי' כ' מאיר לא קאמר אלא התם מדהוה ליה למימר תמורת עולה תמורת שלמים הוה ליה כאומר תמול זו ואח"כ תמול זו וכסוגיית דהתם אכל הכא דליכא ליצנא יתירא בבת אחת קאמר לאו מילתא היא דכשלמא התם כיון דאפשר לתמורת עולה ושלמים לחול כאחת כל היכא דליכא ליצנא יתירא אמרי' דלבת אחת נתכוון אכל הכא שאי אפשר להקמה והפרה לחול כאחת אפילו בלאו ליצנא יתירא אמרינן דלזה אחר זה מי לאו משום דאתני ואמר ולא תחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה. כע"ל פירושא דשמעתא ופירושא תרילא ומעלית הוא: **בעי רבה קיים ומופר ליכי בבת אחת מהו.** כלומר דקיים לאודיה לאו כלום הוא וליכי הוא שכולגן שניהן כאחת. ואיכא נמי דגרסי קיים ליכי ומופר ליכי בבת אחת מהו ולהבן נמי בעי דלימא הכי בהדיא בבת אחת דמגלי בדעתיה שהוא רוצה שיחולו בבת אחת. ונראה בעיני דבהכי מספקא ודאי אי אפשר לשניהם לחול כאחת מיהו נהי דאי חד מינייהו קדים אדרך לא חיל כלל הכא דבבת אחת לגבי כל חד מנייהו אמרינן דקדים דחיל ואיכא למימר נמי דמתאחר ולא קדים וכיון שאי אפשר לשניהם לחול כאחת מספקינן דלמא הקמה חיילא ומו לא מצי מפר: ופשטינן לה מדרבה דאמר בפרק האיש מקדש (קידושין נ:) גבי המקדש שתי אחיות כאחת דכיון דלא מצי לקדשיהו בזה אחר זה אפי' בבת אחת ליכא לחדא מיינהו ספק קדושין כלל הכא נמי ליכא לספוקי בהקמה ובהפרה כלל ומצי בתר הכי להפר ולקיומי כדבעי. ולא נתחוורו לי דברי הר"מ ממ"ל בזה בפרק אחרון מהלכות נדרים: **בעי רבה קיים ליכי היום מהו מי אמרינן כמאן דאמר מופר ליכי למחר.** דהכי קאמר קיים ליכי היום בלבד או דלמא הא לא אמר לה מופר ליכי למחר: ומש

אמר מקדש חליה לנדמי עולה וחליה לנדמי שלמים: בעי רבה קיים ליכי היום מהו מי אמרינן במאן דאמר מופר ליכי למחר דמי. דאלי"כ אמאי אמר היום אלא לאו מיתורתא דהיום יש לדקדק היום יהיה קיים אכל למחר יהיה מופר והתמיל הפרה מהיום: אי דלמא הא לא אמר מופר ליכי. ונעולא לא נאמרה הפרה מכלל לאו אם לא שיוצא הפרה בפיו אכל אם אמר שתיהן קיים ליכי היום כדי לדקדק הא למחר יהיה מופר שהרי אמר בפירוש מופר ליכי למחר הלכך קיים כל היום קאמר:

היום מהו כיון דאמר היום משמע אכל למחר יהא מופר וכמאן דאמר [מופר] ליכי למחר דתעתיה שתחול מהיום: לפי מה יותר תוספות מזה הפרק: **הדרן עלך נערה המאורסה**

ת"ש. דכי האי גוונא פלוגתא דר"מ ורבנן במסכת תמורה בפ' כילד מערימין על הכהנים: הרי זה תמורת עולה תמורת שלמים כו' דברי קיימין. ויביא בדמי חליה עולה ובדמי חליה שלמים: **ואפילו רבי מאיר.** לא אמר תפוס לשון ראשון אלא דלא אמר לא תיחול זו אלא אם כן חלה שניה. ועל מה נחלקו באומר (¹) תמורת עולה ותמורת שלמים רבי מאיר סבר דלמא מיהדר הוא דהדר ביה מתמורת עולה ואמר תמורת שלמים והואיל וכן תפוס תחלת דבריו והרי היא עולה: ור' יוסי סבר אי אמר תמורת עולה ושלמים הוה אמינא קדושה ואינה קריבה קמ"ל: **אכל הכא דקאמר לא תחול כו'.** ודאי הוא הפרה כי הוא עצמה דתמורה: **קיים ומופר ליכי.** ולא אמר ליכי בין קיים למופר מי אמרינן כיון דלא אמר קיים ליכי ומופר ליכי הוא כמ"ד לא תיחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה דכיון דלא אמר קיים ליכי גלי אדעתיה דבהפרה ניחא ליה או דלמא לא שנא וכמ"ד קיים ליכי ומופר ליכי דמי ולא מהוי הפרה: **ת"ש דאמר רבה.** [בקדושין] ואמעבר בהמה קאי: **כל שאינו בזה אחר זה.** כגון שאם קרא לעשירי עשירי ואחר וקרא לי"א עשירי אינו קדוש וקאמר (²) אף בבת אחת שאם קרא לשניהן עשירי פתם אין האחד עשר קדוש. ה"ג כיון דאינו בזה אחר זה שאם אמר לה עכשיו קיים ליכי ולאחר שעה אמר ומופר ליכי אין בהפרתו כלום בבת אחת נמי כי אמר קיים ומופר ליכי אין באותה הפרה כלום אע"ג דבבת אחת קאמר קיים ומופר ליכי: **היום מהו.** מי אמרינן כיון דאמר היום כמאן דאמר מקושים אכל למחר יהא מופר לה והוי מופר: **או דלמא הא לא אמר לה.** כפירוש מופר ליכי למחר אמר

זו אחר כך תחול זו דברי הכל תפוס לשון ראשון דאפילו רבי יוסי מודה משום דאי אפשר לגבתר דחיילא תמורת עולה תחול תמורת שלמים לא תחול זו אלא אם כן חלתה זו תרוייהו קדשן משום דהתם אפשר לתמורת עולה ותמורת שלמים לחול כאחת דתרעה בהמה זו עד שתסתאב ויבא בדמי תליה עולה ובדמי תליה שלמים לא נתקנו אלא בתמור תמורת עולה תמורת שלמים רבי מאיר סבר מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים הוה ליה כאומר תמול זו ואח"כ תמול זו דכיון דלא אמר דלא תחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה ודעתו היה שיחולו כאחת מיהו משום דקפיד טפי דתיחול הפרה מהקמה אתני שאם חלות אחת ההפרה מעגלי דעתיה דלא תיחול הקמה אכל אע"ג דחלות הפרה מעכב חלות הקמה לא אתני דלא תיחול הפרה הלכך הפרה חיילא הקמה לא חיילא: **ופשטינן לה מפלוגתא דר"מ ורבי יוסי.** דאפליגו דומיא דהך גווונא בתמורה בפרק כילד מערימין (דף כה:) דתנן הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר רבי יוסי אומר וכו' ואמרינן עלה בגמרא התם דהכל מודים באומר תחול זו ואחר כך תחול זו דברי הכל תפוס לשון ראשון דאפילו רבי יוסי מודה משום דאי אפשר לגבתר דחיילא תמורת עולה תחול תמורת שלמים לא תחול זו אלא אם כן חלתה זו תרוייהו קדשן משום דהתם אפשר לתמורת עולה ותמורת שלמים לחול כאחת דתרעה בהמה זו עד שתסתאב ויבא בדמי תליה עולה ובדמי תליה שלמים לא נתקנו אלא בתמור תמורת עולה תמורת שלמים רבי מאיר סבר מדהוה ליה למימר תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת עולה תמורת שלמים הוה ליה כאומר תמול זו ואח"כ תמול זו דכיון דלא אמר דלא תחול הקמה אלא אם כן חלה הפרה ודעתו היה שיחולו כאחת מיהו משום דקפיד טפי דתיחול הפרה מהקמה אתני שאם חלות אחת ההפרה מעגלי דעתיה דלא תיחול הקמה אכל אע"ג דחלות הפרה מעכב חלות הקמה לא אתני דלא תיחול הפרה הלכך הפרה חיילא הקמה לא חיילא: